

Forespørgerens Anskuelse om den Maade, hvorpaa Indstillingsretten udøves, i den Almindelighed, hvori han er fremkommen med den. Det er aldeles sikkert, at man ikke ubetinget kan opstille en vis Alder og en vis Anciennitet for Afgangen til at faae Skolelærerembeder, men paa den anden Side kunne disse ikke lades aldeles ude af Betragtning. Hvis den ærede Rigsdagsmand faae, at man til et af Landets største geistlige Embeder tog en ganske ung geistlig Embedsmand, saa vilde dette vistnok i høi Grad faare hans Respekthedsfølelse. (S. A. Hansen: Nei!). Ja, da burde det gjøre det. Man vilde vistnok finde det i høieste Grad urigtigt, om en theologisk Kandidat, Dagen efter at han havde taget sin Attestats, kunde blive Biskop i Sjælland; man vilde dog vistnok finde det rigtigt, at han først havde gennemgaaet forskjellige mellemiggende Grader, inden han naaede op til denne Plads; at blive Biskop i Sjælland vilde for en ung Theolog omtrent være det samme, som det er for en Seminarist at blive Skolelærer i det Embede, hvorom her er Tale; thi det er et af de allerstørste og bedste Skolelærerembeder, som findes i Landet. Om dette Embede var der ogsaa, som af den ærede Rigsdagsmand bemærket, indkommet en stor Mængde Ansøgninger; 6 af Ansøgerne havde Karakteren: Umærket duelig, 32 Karakteren: Meget duelig, og Alle havde de en meget længere Anciennitet end den, der af Sogneforstanderskabet første Gang blev indstillet. Jeg vilde derfor have anseet det for ikke lidet tvivlsomt, hvorvidt man virkelig efter den relative Bedømmelse af disse Forhold kunde finde, at en forholdsviis saa ung Mand var skiftet og værdig til at faae dette Embede ligeoverfor de andre Ansøgere; det er ganske vist noget Relativt, som her kommer i Betragtning, men jeg skal ikke videre gaae ind herpaa, da dette Spørgsmaal ikke foreligger.

Jeg skal nu gaae ind paa Sagens egentlige Kjerne. Der har med Hensyn til Indstillingsrettens Anvendelse udvirket sig en vis Fremgangsmaade hos Sogneforstanderskaberne, hvorved de søge at tilintetgjøre den Raldbestemte Ret; denne Fremgangsmaade bestaaer deri, at de først tage den, som de helst ville have, og stille ham op som Nr. 1; der-

næst eftersee de hans Anciennitet og Examenkarakter, og udfinde da 2 blandt de andre Ansøgere, som enten have en flettere Karakter eller en mindre Anciennitet, og disse 2 opstille de bagved den Første, ikke fordi de virkelig ønske nogen af dem, men fordi de derved mene at kunne tvinge den, der har Raldbestemte, til at tage den, som er bleven indstillet som Nr. 1. (Tscherning: Saa skulde han tage Nr. 2 eller 3!). Det er netop det, som Sjællands Biskop tænkte paa at gjøre, og det er overordentlig glædeligt at see den Samstemning, der i denne Sag er imellem den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds og Sjællands Biskop. Sjællands Biskop skulde have taget Nr. 2 eller Nr. 3, saaledes som den ærede Rigsdagsmand udtalte, men han var altfor stikkelig, han var altfor hensynsfuld. I formel Henseende kan der derfor være Noget at klage over, idet Biskoppen virkelig i denne Retning har været for hensynsfuld, idet han har behandlet Sagen mere administrativt og ikke saa prokuratoragtigt, som jeg indrømmer i formel Henseende kunde have været rigtigt. Men han var for stikkelig, han sagde til Sogneforstanderskabet: I maae ikke troe, at jeg tager Nr. 1, fordi I have indstillet ham, jeg tager i saa Fald Nr. 2 eller 3; jeg veed imidlertid godt, at I blot have gjort Indstillingen saaledes, som den er, for at faae Nr. 1, og at I ikke bryde Eder om Nr. 2 eller 3; men det vil jeg sige Eder, at dersom I holde paa denne Indstilling, saa tager jeg enten Nr. 2 eller 3; overvei derfor Sagen paany. (S. A. Hansen: Det er imod Loven!). Jeg veed nok, at der i Loven ikke er Tale om denne Forhandling underhaanden, men jeg finder dog, at man paa ingen Maade kan anke over, at en saadan har fundet Sted. Om en saadan Forhandling end ikke har Medhold i Loven, saa er den paa den anden Side ikke i Strid med den; det er ikke i Strid med Reglerne for den administrative Afgørelse, at der finder en Forhandling Sted mellem de Bedkommende. Det er herimod, Anken er reist; Anken, fremstillet i sin rette Skikkelse, gaaer ud paa: at Sjællands Biskop, da han havde en temmelig sikker Overbeviisning om, at Sogneforstanderskabet ikke ønskede Nr. 2 eller 3, og at de kun